

بررسی جایگاه پیاده راه های شهری در توسعه پایدار شهرها نمونه موردی (خیابان بوعلی سینا شهر همدان)

پیام شهبانی محب^{۱*}، سید مجید مفیدی شمیرانی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری دانشگاه علم و صنعت ایران Payaam.shabaniiii@gmail.com

۲- استادیار گروه معماری و شهرسازی و عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران s_m_mofidi@iust.ac.ir

چکیده

یکی از مشکلات عمده زندگی شهری بشر امروزی، سرسپردگی بیش از حد به حرکت سواره و در نتیجه غفلت از حرکت پیاده و ساماندهی فضاهای آن می باشد. فضاها و عرصه های عمومی یکی از عناصر ضروری و اساسی زندگی روزمره شهری و مهم ترین بخش شهرها به شمار می روند. پیاده روی یکی از پایدارترین روشهای حمل و نقل بوده و می تواند از جنبه های مختلف کالبدی، اجتماعی، زیست محیطی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی سبب توسعه پایدار شهرها گردد. همچنین، پیاده راه ها که بستر اصلی حرکت پیاده هستند، در سطح شهرها همانند "کانون های رشد" عمل کرده و تاثیر بسزایی در اصلاح و تحریک فضاهای پیرامونی خویش ایفا می نمایند. پیاده رفتن یکی از نیازهای اساسی انسان است، که اتومبیل هرگز آن را برآورده نمی سازد. این در حالی است که متأسفانه شواهد زیادی در دست است که در کشور ما پیاده روی حتی بعنوان روشی از حمل و نقل ناشناخته مانده است. در این راستا محقق به بررسی مفهوم "توسعه پایدار" و "حرکت پیاده" پرداخته است و در نهایت نقش پیاده راه ها (نمونه موردی: پیاده راه خیابان بوعلی سینا شهر همدان) در توسعه پایدار شهرها و اصول پیشنهادی جهت ایجاد یک محدوده پیاده مدار پایدار، تبیین گردیده است.

واژگان کلیدی: پیاده مداری، توسعه پایدار، حرکت پیاده، محورهای پیاده،